

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre el recull de contes *T'estimo si he begut* d'Empar Moliner a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/testimo-si-he-begut-2004> >

 T'estimo si he begut (2004)
Rosa Vergés

En nom de tot el jurat, vull expressar la nostra satisfacció per haver acordat atorgar aquest any la [Lletra d'Or](#) a Empar Moliner.

Aquest és un premi d'or pur, en el sentit més simbòlic de la paraula, i representa una tradició de confiança basada en l'aleació entre joieria i literatura, entre lectors, escriptors i editors, d'una manera espontània i sense cap condicionant específic que hagi conformat mai el traç de la lletra. Aquest és un mèrit que, com a jurat canviant, heretem any rera any, i aquest és el testimoni que et passem, Empar, convidant-te a formar part d'aquesta ja llarga llista de cinquanta escriptors que han publicat en català almenys una obra que ens ha permès llegir-la, disfrutar, debatre, sopar junts varies vegades i emmirallar-nos en la màgia d'un text com si el llibre fos una capseta de joieria i en obrir-la s'hi pogués veure directament el reflex d'aquesta peça d'or, petita i fràgil, que avui tu reps. Una peça expressada amb delicadesa en un disseny propi que acredita la qualitat de tres generacions d'una mateixa família, avi, pare i fill Capdevila. Aprofito una vegada més l'ocasió per felicitar-los i agrair la seva generositat i el seu entusiasme.

És la primera vegada que se'm dona a mi la confiança de retratar la guanyadora i és un honor. Sàpigues que sento molt respecte per tot el que la Lletra d'Or ha comportat des del primer any que hi he participat fins avui. No sóc cap especialista sobre escriptura, ni faig crítica literària, així que no he de descobrir del teu text res que no sapiguen expressar molt millor qualsevol dels que seieu en aquesta taula, començant per la mateixa autora.

Per parlar de tu com a escriptora, n'he d'anomenar una altra que he estimat i admirat.

Carmen Martín Gaité viatjava un dia en autobús per Madrid. La passatgera que anava al seu costat, se la va mirar molt sorpresa. No se'n sabia avenir. Després de molt mirar-la, bocabadada, es va atrevir a parlar amb ella.

-¿Usted es Carmen Martín Gaité?

-Sí -va respondre.

-¿La escriptora?

-Sí.

-¿La escriptora famosa?

-Sí, sí.

-¿Y viaja en autobús, usted que es una escriptora tan importante?

-Señora -va respondre amb carácter-, ¿cómo cree usted que podría escribir todo lo que escribo si no viajara en autobús?

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre el recull de contes *T'estimo si he begut* d'Empar Moliner a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/testimo-si-he-begut-2004> >

Així expressava la seva necessitat d'observar, d'escoltar, d'investigar. De retratar abans d'escriure. Retratar. Com a cineasta comparteixo amb tu, que escrius imatges, una mateixa curiositat.

En el teu llibre *T'estimo si he begut* hi ha una mirada que és com una fotografia. Duus una càmera a les mans. Retrates i després edites. I el text té un ritme de muntatge extraordinàriament cinematogràfic. L'elecció de cada situació permet aportar alguna cosa al lector tal i com Billy Wilder pretenia fer amb l'espectador. "A l'espectador no se li diu dos i dos són quatre. Que sumi ell." I en aquesta suma hi va el pensar, associar unes coses amb les altres, participar, jugar i descobrir en el que és desconegut, reconèixer-hi, el que és íntim.

Això fas, Empar, en cadascun dels contes, convertint mínuscles situacions irrellevants a la mirada aliena en situacions pròpies, perfectament recognoscibles. I les teves fórmules matemàtiques més que sumes són endevinalles.

Català Roca, un dels millors cronistes de la nostre societat a la postguerra, diu a les seves memòries: "Sóc un observador per naturalesa, un observador de tot i de tothom. Concentro l'atenció en allò que m'interessa, que m'impresiona. Obro la caixa fosca i capto la realitat del moment. Crec que la fotografia s'assembla més, o és més pròxima, a la literatura que no a la pintura, tot al contrari del que se sol dir. Per fer una foto no cal dur la càmera. Jo tot allò que veig ho vaig emmagatzemant en el meu cap, en el meu cervell com si d'un ordinador es tractés. El dia que em poso a treballar amb la càmera fotogràfica, ja tinc de seguit tota una sèrie d'elements, de referències, de dades que m'ajuden a fer la feina millor, més ràpida. Les fotografies no les faig, les capto. Només cal estar preparat per captar-les, en el moment just és clar. Per això també, sempre has de saber de què estàs parlant i com vols explicar-ho."

L'Empar també retrata, amb l'ull de la paraula, i no només ens diverteix amb la filigrana psicològica de cada personatge sinó que els projecta tots en una pantalla on la pel·lícula de la crònica diària de vivències acumulades, concentrades en estretes columnes de paper de diari on s'amaga cada dia la periodista, esdevé tot un joc literari.

La teva personalitat provocadora inventa jocs malabars gramaticals gens gratuïts. Gràcies, Empar, per la teva magnífica direcció d'actors en aquest seguit de curt-metratges literaris que fas versemblants.

Continua escrivint. I avui, aquesta nit, afegeix al teu abecedari aquesta nova lletra, la Lletra d'Or.

Copyright © 2000 Rosa Vergés

Així comença un dels contes... "**Aprenqui a tastar vins**" -Teniu -fa la senyora Salmeron. I allarga una ampolla de vi d'uns nou euros a la senyora Biosca. -Poseu-lo en fresc.

La senyora Biosca inspecciona l'etiqueta i el preu, mig arrencat:

-Ai! No sé per què, em pensava que portàrieu algun vi dels del curset.

Els Salmeron i els Biosca s'han conegut en un curset de tastar vins. Des del primer dia, la senyora Salmeron procurava seure al costat de la senyora Biosca, i la senyora Biosca, al final, els va convidar

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre el recull de contes *T'estimo si he begut* d'Empar Moliner a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/testimo-si-he-begut-2004> >

a sopar. Han vingut molt mudats, els Salmeron. Els Biosca, en canvi, els reben en roba d'estar per casa: ella porta una mena de xandall de color blanc, i ell, texans descosits i una samarreta amb el dibuix d'una ovella negra enmig de tot d'ovelles blanques.

-Maria! -crida el senyor Biosca. S'obre una porteta més petita que les altres, i apareix una minyona. Els Salmeron li donen la bossa i les jaquetes.

-Passeu -els convida la senyora Biosca.

La segueixen escorreguts. S'imaginaven que els Biosca eren rics, això sí, però que tinguessin minyona, ni un pis tan luxós. L'home, justament, sempre va sense afaitar i gasta un mòbil gros i passat de moda. Pertot arreu hi ha baguls antics amb gerros al damunt, llums de peu al costat dels baguls, i sofàs i butaques de color blanc d'esquena als baguls i els llums.

Un nen petit, en pijama de cos sencer, juga a la catifa del menjador.

-Àlvar, ¿què hi fas tu aquí? -pregunta la mare quan el veu. L'alça per les aixelles. -¿Que portes cacona?

-Mira que en saben... -diu la senyora Salmeron, aprensiva, per dir alguna cosa.

La senyora Biosca es col·loca el bolquer a l'altura del nas i l'ensuma.

-Sí que portes caca. Oh i tant que en portes... -l fa petar la llengua de disgust.

-¿Porta una tova? -s'estranya el marit-. Però si l'acabo de canviar!

Ella li traspasa la criatura i l'home també l'agafa per les aixelles, el sacseja, es posa el bolquer a l'altura del nas i l'ensuma. (El senyor Salmeron pensa en el curset de tast.) Es confirma: el nen va brut.

La senyora Salmeron s'estranya que no sigui la minyona l'encarregada del nen, però no ho diu. Segueix la senyora Biosca a la cuina. Sap que hi entén, de restauració moderna, sempre en parla, i s'imagina que soparan tot de requisits. Ha alligonat el seu home perquè s'empassi qualsevol cosa que els donin sense fer cara de fàstic i perquè, sobretot, si es queda amb gana, calli. Però ja veu que el menjar no pot ser més senzill. Hi ha sopa freda, li sembla, i costelletes de cabrit. [...]

Copyright © 1999 Quim Monzó i Quaderns Crema. Reproduït amb permís

Bibliografia

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=t&searcharg=T%27estimo+si+he+begut&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre el recull de contes *T'estimo si he begut* d'Empar Moliner a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/testimo-si-he-begut-2004> >

http://ccuc.cbuc.cat/search~S23*cat/?searchtype=t&searcharg=T%27estimo+si+he+begut&sortdropdown=-&searchscope=23&searchscope2=13&SORT=D

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|Sestimo+si+he+begut|Orighresult?lang=cat&suite=pearl>

 WEB: Articles de Traces sobre l'obra

http://traces.uab.cat/search?p=T%27estimo+si+he+begut&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+lengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'obra

Crítica

 PDF: "Moliner, la copa ideal"

Carles Miró entrevista a Empar Moliner sobre el seu recull de contes *T'estimo si he begut*, a *Paper de vidre*, núm. 22, (23/03/04).

<http://usuarios.lycos.es/paperdevidre/n22.pdf>

 WEB: Ressenya d'aquesta obra

Ressenya de Jesús M. Tibau sobre *T'estimo si he begut* al seu bloc Tens un racó dalt del món.

<http://jmtibau.blogspot.com/2007/10/testimo-si-he-begut-dempar-moliner.html>

 WEB: Te quiero si he bebido

Pilar Castro escriu sobre la versió en castellà de *T'estimo si he begut*, traduïda per l'autora. A *El Cultural* (14/10/04).

http://www.elcultural.es/version_papel/LETRAS/10424/Te_quiero_si_he_bebido/

 PDF: "L'ovella negra"

Article d'Arnau Cònsul sobre aquest recull de contes, a *l'Avui* (11/03/04).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av02684.pdf>

Diversos

 WEB: Moliner al Corpus Literari Ciutat de Barcelona

Informació sobre l'autora amb biografia, obra, enllaços i transcripció d'articles.

http://www.ducros.cat/corpus/index.php?command=show_news&news_id=1614